

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.212/2016/7.

A tanács tagjai: . Hajnal Péter a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Csugányné dr. Lakatos Csilla ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Miskéri Anita jogtanácsos

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
11.K.31.600/2014/22.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.31.600/2014/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 328.900 (háromszázhuszonnyolcezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Felperes 1996. szeptember 5. és 2006. október 31. napja között, majd pedig 2007. február 7. és 2012. december 1. napja között a B. Bt. (a továbbiakban: Bt.) beltárgya volt, 2012. december 1. napjától L. J. M. váltotta ebben a funkcióban. Az adóhatóság a Bt.-vel szemben adótartozások miatt

végrehajtási eljárást folytatott, melyben feltárta, hogy a Bt. bankszámlája megszűnt, a helyszínen foganatosított eljárás eredményre nem vezetett, forgalomképes ingó vagyontárgya a Bt.-nek nem volt, gépjármű a Bt. nevén nem szerepelt, ingatlanvagyonnal nem rendelkezett. Más gazdasági társaságban tagsági viszonytal, üzletrésszel, részvénnyel sem rendelkezett. A Bt. ezért bevallásai szerinti adófizetési kötelezettségét teljesíteni nem tudta, az behajthatatlan.

- [2] Az elsőfokú adóhatóság a Bt.-vel szemben folytatott végrehajtási eljárásban 2013. november 28. napján meghozott 7829992808. számú határozatával a felperest, mint a Bt. volt beltárgját az adótartozás megfizetésére kötelezhető személyként, a Bt.-t bevallásai alapján 2008. január 14. és 2012. november 12. közötti időszakban a határozat szerinti esedékességgel terhelő, mindösszesen 3.289.000 forint összegű, különböző adónemekben fennálló tartozások, valamint késedelmi pótlék, bírság, önellenőrzési pótlék és egyéb kötelezettségek címén fennálló tartozás megfizetésére kötelezte. A határozat megállapítása alapján a felperes fizetési kötelezettsége L. J. M.-al egyetemleges.
- [3] A felperes és L. J. M. közös fellebbezést terjesztettek elő. A felperes tekintetében az alperes 2014. február 19-én kelt, 2928137323. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.) 35.§ (2) bekezdés f) pontjára, továbbá a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (továbbiakban: Gt.) 108.§ (1) és 104.§ (1) bekezdésére alapította, figyelemmel a Gt. 108.§ (3) bekezdésében és 97.§ (1) bekezdés és (3) bekezdésben foglaltakra is. A határozat indokolása szerint a Bt.-vel szemben folytatott végrehajtási eljárás eredménytelen maradt, az adótartozás a társaságtól nem volt behajtható, ez volt a szükséges és egyben elégséges feltétele az Art. 35.§ (2) bekezdés f) pontjára alapított adómegfizetésre kötelezésnek. A felperes a Bt. beltárgja volt, a társaságtól behajthatatlan adótartozás megfizetésére kötelezése pedig jogszerű. Az elévülésre vonatkozó felperesi hivatkozás nem megalapozott, az Art. 164.§ (6) bekezdésére figyelemmel a 2008. január 14. és 2008. december 12. napja közötti esedékességű tartozások vonatkozásában az elévülés sem az elsőfokú határozat kiadmányozásáig, sem a másodfokú döntés meghozataláig nem következett be, az elévülés lehetséges legkorábbi időpontja tekintettel a végrehajtási cselekmények foganatosítására 2014. június 30. napja volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes és L. J. M. az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát együtt kérték, keresetükben az alperes határozatának az első fokra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérték. Előadták, hogy a Bt. felszámolását kellett volna kezdeményeznie az adóhatóságnak, mert a társaság lefoglalható vagyontárggyal nem rendelkezett és évek óta nem végzett gazdasági tevékenységet. Álláspontjuk szerint a Bt. tartozása tekintetében őket felelősség nem terheli, mivel az részben 5 évet megelőzően keletkezett, részben pedig a társaság gazdasági ellehetetlenülésére vezethető vissza. Tehát vitatták a határozatnak az elévülés kérdésében tett megállapítását, szerintük a 2008. január 14. és december 12. napja közötti változó esedékességű megjelölt adónemekben fennálló tartozás elévült. Az alperes tévesen alapította a Gt.-re a döntését, a döntés meghozatalakor ugyanis a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Új Ptk.) rendelkezéseit kellett volna alkalmazni, annak 6:22.§ (1) bekezdését, 6:23.§ (1) bekezdését. Hivatkoztak még az Új Ptk. 3:207.§-ára utalással arra, hogy L. J. M. megromlott egészségi állapotára tekintettel a társaságból kilépni szándékozik, ennél fogva a Bt. jogutód nélkül meg fog szűnni. A társaság egyébként a székhelyül szolgáló helyiséget éveken át bérelte, havi

50.000 forintért, melyről azonban számlát nem kapott. Kérték annak megállapítását, hogy a virtuálisan még a házipénztárban kimutatott összeg a bérleti díjak kiegyenlítése következtében megszűnt.

- [5] Alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozati indokait.

Az elsőfokú ítélet

- [6] A bíróság L. J. M. keresetét a pertől elkülönítette, figyelemmel a Pp. 149.§ (1) bekezdésére, mivel nevezett 2015. február 13-án elhalálozott.
- [7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Hivatkozott az Art. 35.§ (2) bekezdés e), f) pontjára, az Art. 164.§ (6) bekezdésére, a Gt. 97.§ (1), 104.§ (1). 108.§ (1) bekezdéseire, a Pp. 324.§ (2) a) pontjára, 339/A.§-ára, 213.§ (1) bekezdésére, 215.§-ára, arra, hogy a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta a kérelmet, megállapította, hogy a mögöttes felelősség külön eljárás eredményeként meghozott határozattal teszi lehetővé a mögöttes felelősség alapján az adómegfizetésre történő kötelezést, és a társaság kötelezettségeiért a tagok saját vagyonukkal korlátlanul és egyetemlegesen felelnek. A megváló tag a tagsági jogviszonya megszűnésétől számított 5 éves jogvesztő határidőn belül felel a tagsági jogviszonya megszűnése előtt keletkezett tartozásokért. A bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes jogszerűen kötelezte-e a felperest a Bt.-vel szemben fennálló adó megfizetésére, illetve hogy volt-e az adótételek között elévült tétel. Kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a felperes a Bt.-nek beltagja volt, ezt a tényt ő maga sem vitatta, és határozattal kötelezte az adó megfizetésére helytállni köteles felperest az alperes a Bt. terhére megállapított adótartozás megfizetésére. Mivel a Bt. a kötelezettségét nem teljesítette, és a végrehajtás sem vezetett eredményre, így azt behajtani nem lehetett.
- [8] Kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a perbeli esetben a Bt.-vel szemben foganatosított végrehajtási eljárás eredménytelen volt. Erre tekintettel került sor a felperes kötelezésére, mint a Bt. mögöttes felelőse. A bíróság a felperes kereseti hivatkozásával ellentétben azt állapította meg, hogy a 2008. január 14. és december 12. közötti esedékességű tartozások az Art. 164.§ (6) bekezdése alapján nem évültek el, ugyanis a 2013. október 10. napján lefolytatott végrehajtási eljárás miatt az elévülés 6 hónappal meghosszabbodott. Emiatt a legkorábbi esedékességi tartozás elévülési ideje is 2014. június 30. napjára esett. Ez csak a másodfokú határozat meghozatala után következett be. A felperes keresetében jogszabályi rendelkezésként kizárólag az elévülés kérdéséhez kapcsolódóan jelölt meg jogszabályhelyet, az Új Ptk. szabályait, a bíróság azonban megállapította, hogy az Új Ptk. csak 2014. március 15-én lépett hatályba. Akkor vesztítette hatályát a régi Gt., tehát csak az alperesi határozat meghozatalát követően, emiatt a felperes jogszabályi hivatkozásai nem alkalmazhatók. A gazdasági ellehetetlenülésére vonatkozó indokolás nem képezhetette a bírósági felülvizsgálat tárgyát. Ez a felperes gazdasági érdekkörébe tartozó kérdés. Mivel az alperes nem sértette meg sem az Art., sem a Gt. felsorolt rendelkezéseit, a határozat nem jogszabálysértő, a keresetben foglalt körben, ezért a keresetet a bíróság elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, hivatkozott a Pp. 270.§

(2) bekezdésére, miszerint a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással a fél kérheti, akire nézve a határozat rendelkezést tartalmaz. Felsorakoztatta a felperes azokat a jogi érveit, amiket már az elsőfokú bírósági eljárásban kívánt érvényesíteni, így azt hogy az alperesi követelés számtalan tétele vonatkozásában bekövetkezett az általános elévülési idő, azt hogy a Bt. alperes által is tudottan gazdasági tevékenységet nem végzett, az alperes felróható magatartása állapítható meg abban a körben, hogy nem indította meg a felszámolási eljárást, illetve pert, vagy kényszertörlési eljárást, noha azt a felperes állítása szerint többször kezdeményezte.

- [10] Időközben a kényszertörlésre sor került, melynek sajnálatos oka az új cégvezető bekövetkezett halála volt. Ismételten hivatkozott arra, hogy sem őt, sem az őt váltó cégvezetőt felróható magatartás nem terheli, a cég tartozásainak felhalmozódása miatt. Az ítéletet jogszabálysértőnek tartja, anyagi jogi jogszabálysértésen belül hivatkozott az elévülésre, a régi Ptk. 324.§ (1), (2) bekezdésére, és a 325.§ (1) bekezdésére, hivatkozott a Ket.-re, mely szerint anyagi jogi jogszabálysértés az eljáró és információkkal rendelkező alperes mulasztása a felszámolás és kényszertörlés kapcsán, és hivatkozott a felülvizsgálati eljárást megalapozó Pp. 340/A.§ (1) bekezdésére, és kérte, hogy a Pp. 275.§ (4) bekezdés alapján a Kúria a jogerős határozatot egészben helyezze hatályon kívül, illetőleg az ügyben eljáró bíróságot kötelezze új eljárásra, új határozat hozatalára.
- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, mindenekelőtt hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem elkésett, de egyébként álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem azt sem tartalmazza, hogy az elsőfokú ítélet mely része jogszabálysértő, konkrétan mely jogszabályi rendelkezéseket sért meg. Tulajdonképpen a felperesi képviselő továbbra is az alperesi eljárás és döntés általa jogszabálysértőnek ítélt elemeire hivatkozik, azaz, hogy az adótartozás felhalmozódása neki nem felróható, valamint súlyos eljárásjogi hibának tekinti az elévülés vizsgálatánál a Ptk. szabályai alkalmazása mellőzését, és azt, hogy ezáltal a felperes elévült, már jogi úton nem érvényesíthető adótartozás megfizetésére kötelezte az adóhatóság, ugyancsak kifogásolta, hogy nem kezdeményezte az adóhatóság a kényszertörlést.
- [12] Az alperes rámutatott, hogy a felperes felróható magatartását illetően az alperesi álláspont szerint a másodfokú határozat kiadmányozásának időpontjában hatályos Gt. mögöttes felelősség érvényesítését lehetővé tevő rendelkezése a betéti társaság beltagjának a mögöttes felelősségét nem a magatartás felróhatóságához, hanem objektív felelősségi alapon a beltági jogviszony tényéhez köti. Tehát az alperes a felperesnek az adótartozás kialakulásával, felhalmozódásával kapcsolatos magatartását nem vizsgálta, de nem is vizsgálhatta. Semmilyen súlyos eljárási hiba nem történt, az elévülés kapcsán sem, az adójogban az adótartozás nem a Ptk., hanem az Art. szabályain alapszik. Az eredeti esedékesség szerinti tartozás egyetlen eleme sem évült el. A mögöttes felelősség alapján történő kötelezésnek nincs olyan jogszabályi feltétele, hogy az adóhatóságnak ezt megelőzően az adóssal szemben felszámolási, vagy cégjegyzékből történő kényszertörlési eljárást kellene kezdeményeznie. Egyébként erre utaló jogszabályt a felperes sem jelölt meg. Kizárólag a behajthatatlanságot kellett vizsgálni, megállapítani és igazolni. Az elsőfokú bíróság az alperes eljárását vizsgálta, a tényeknek megfelelően úgy ítélte meg, hogy az alperes a felperest a jogszabályoknak megfelelően kötelezte a behajthatatlan adótartozás megfizetésére. E körben sem a Gt., sem az Art. szabályait nem sértette meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

- [14] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban Pp.) 275. § (1)-(2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati eljárás során a felülvizsgálati kérelem keretei között a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.
- [15] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból nem jogszabálysértő. Mindenekelőtt rögzíti a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem a 60 napos eljárási határidőben érkezett, ezért a felülvizsgálati kérelmet érdemben vizsgálta. Megállapította ugyanakkor, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a keresetlevelében foglalt jogsértésekre, illetőleg kifogásokra hivatkozott, az elsőfokú ítélet tartalmához képest új elem a felülvizsgálati kérelemben nincs. A felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős elsőfokú ítélet. A felperes tehát lényegében az elsőfokú ítéletet azon okból tartja jogsértőnek, ami miatt az alperes határozatát is, ezért kérte a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [16] A Kúria ugyanakkor megállapította, hogy a felperes keresetében felvetett valamennyi kérdést az elsőfokú ítélet megválaszolta, az ott kifejtett jogi okfejtés helyes, a Kúria azt osztja és ismétlés nélkül arra csupán visszautal. Azt emeli ki, hogy a másodfokú határozat kiadmányozásának időpontjában hatályos Gt. mögöttes felelősség érvényesítését lehetővé tevő rendelkezése a Bt. beltagjának a mögöttes felelősségét nem a magatartás felróhatóságához, hanem objektív felelősségi alapon a beltagi jogviszony tényéhez köti. Nem történt eljárási hiba az elévülés kapcsán sem, ugyanis az adójogban az adótartozás végrehajthatóságát, elévülését nem a Ptk. 324. és 325. §-ai, hanem az Art. 164. §-a határozza meg. A felülvizsgálni kért másodfokú határozat kiadmányozásának időpontjában a megfizetni kötelezett adótartozás egyetlen eredeti esedékesség szerinti eleme sem évült el. A felülvizsgálni kért bírósági ítélet is a jogszabályoknak megfelelően állapította meg az elévülés kérdését, utalva arra, hogy a végrehajtás miatt az elévülési idő 6 hónappal meghosszabbodott. A mögöttes felelősség alapján történő kötelezésnek nincs olyan jogszabályi feltétele, hogy az adóhatóságnak ezt megelőzően az adóssal szemben felszámolási vagy a cégjegyzékből való kényszertörlési eljárást kellene kezdeményeznie, kizárólag a behajthatatlanságot kellett vizsgálni.
- [17] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú jogerős ítéletet helyes indokai alapján a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [18] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.
- [19] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.
- [20] A Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, vagy a Kúria a tárgyaláson való elbírálást szükségesnek tartja. A tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte, és mivel Pp. 272. § (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem kiegészítését, a 275. § (1) bekezdés pedig a bizonyítást zárja ki, nem

merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el, és a Pp. 272. § (1) bekezdésének megfelelően a rendelkezésre álló iratok alapján döntött.

Budapest, 2016. július 7.

Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró